

[Dahlgaard.]

Vi må nødvendigvis i de kommende år foretage en mere bevidst afvejning af resourceforbruget til nybyggeriet i forhold til de krav, samfundsøkonomien i øvrigt stiller. Den markante ændring i befolkningsudviklingen, der i de kommende år både nedbringer tilgangen til arbejdsmarkedet og samtidig medfører nedgang i antallet af nye bolig-søgende, gør en sådan nyvurdering nødvendig og naturlig. Regeringens planer om at styre vor knappe kapitalforsyning i retning af eksportindustri og industri, der kan konkurrere med import udefra, vil på tilsvarende måde naturligvis stille boligpolitikken over for alvorlige nyvurderinger med hensyn til kapitalforsyning, der kan stilles til rådighed for byggeriet.

Vi vil fra det radikale venstres side gerne høre, hvilke forestillinger regeringen gør sig om boligbyggeriets arbejdskraftforbrug og kapitalforbrug fremover, set i sammenhæng med den samlede økonomiske udvikling og den økonomiske politik på lidt længere sigt. Det er problemer, der måske egner sig bedst til drøftelse i folketingets perspektivudvalg, og det er vel også sandsynligt, at økonomi- og budgetministeren er den repræsentant for regeringen, der egner sig bedst til at drøfte dette med os. Det må være en opgave at sørge for, at de større eller mindre lovrevisio-ner, der foretages i perioden, indtil fremtidens boligpolitik er udformet, ikke kommer til at forstærke de mindre heldige og ikke tilsigtede virkninger af den hidtidige bolig-politik. Det bør også iagttages, at lovrevisio-nerne ikke virker foregribende i forhold til den fremtidige boligpolitik, som jo først nu skal til at forberedes.

Med disse generelle betragtninger som baggrund skal jeg gøre nogle mere konkrete bemærkninger om de foreliggende lovfor-slag.

Jeg har hæftet mig ved, at forslagene vedrørende ejerlejligheder fremtræder som forslag til ændring af den permanente lov om ejerlejligheder og af loven om midlertidig regulering af boligforholdene. Jeg har i den forbindelse også hæftet mig ved, at restriktionerne i adgangen til at oprette ejerlejligheder efter forslaget også skal gælde i de områder af landet, hvor bolig- og lejere-striktionerne er ophævet, hvor der altså al-

lerede i dag er et frit boligmarked. Jeg må tolke dette som en principiel holdning fra regeringens side, en principiel modvilje over for ejerlejligheder overhovedet. Det er en vurdering, det radikale venstre ikke deler. Vi ønsker principielt, at en voksende del af befolkningen får mulighed for at anvende ejerlejlighedsformen.

De midlertidige restriktioner i adgangen til at oprette ejerlejligheder bør som hidtil begrænses til kommuner, hvor der er bolig- og lejerrestriktioner, for det er jo netop disse restriktioner, der sagligt begrunder indgreb i adgangen også på ejerlejlighedsområdet. Af samme grund bør restriktionerne indeholdes i den midlertidige lovgivning og ikke i den permanente ejerlejlighedslov.

Dernæst får jeg svært ved at forstå, hvorfor begrænsningerne i adgangen til at oprette ejerlejligheder efter forslaget skal knyttes til årstallet 1966. Jeg ved nok, at det var i 1966, man lavede boligforlig, men det tager man jo ikke så forfærdelig meget i betragtning netop i denne forbindelse, og det er partierne for så vidt enige om. Det er ikke konsekvent — heller ikke set fra boligministerens eget synspunkt — at lægge 1966 til grund. I og for sig måtte boligministerens egne vurderinger føre til, at der kun måtte oprettes ejerlejligheder i forbindelse med egentligt nybyggeri, altså ejendomme, der ikke allerede har været udlejet på normal måde.

Nu skal disse bemærkninger ikke opfattes som en opfordring til, at boligministeren skærper sit forslag. Når jeg nævner det, er det, fordi jeg dels godt kan lide lidt konsekvens i tingene, dels finder, at hvis 1966 kan være en grænse for at oprette ejerlejligheder, ja, så kan 1961 da også være en grænse — det er lige så logisk, måske mere.

Forslaget om, at ejere af ejerlejligheder ikke kan flytte ind ved normalt indtrædende ledighed, kan mit parti ikke medvirke til. For os er problemet i og for sig ikke så meget, om det er grundlovsmedholdeligt eller ej, for vi vil nemlig ikke være med til det, selv om en vurdering af dette spørgsmål fører til, at forslaget i den henseende er rigtigt udformet. Vi mener ganske enkelt, at forslaget svækker befolkningens tillid til, at man kan basere sine dispositioner på de af folketinget vedtagne love. Og hvis der er